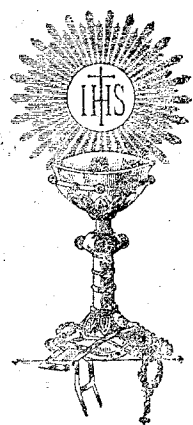

DIJOURS SANT

A grans pensaments y á grans reflexions se presta, sens dubte, el nom de *Dijours Sant*, pognentse omplir plenas enteras explicant los diversos misteris que en aquet dia 's verifiquen en el primer sigle de la Iglesia. Pero molt lluny de comentarlos un á un, tan sols 'ns concretarem á aclarir algunas ideas erróneas, de que abundan

moltas personas, tal volta instruhidas, precisament sobre la festa ú objecte principal d' aquest dia.

El *Dijours Sant* ha sigut sempre un dels dias més solemnes de la Iglesia, de tal manera que los grechs y demás pobles del Orient, lo anomenaban, com honor, el dia *dels misteris*. En efecte: en ell se celebrá el *lavatori*, ó siga quant Jesucrist, donantnos un gran exemple d' humilitat, rentá los peus als seus deixebles: també 's celebra el amor infinit é incomprendible de Crist envers los homes instituhint la Sagrada Eucaristia, y el Sacerdoci de la nova lley. Y aquella oració trista y misteriosa en el Hort de Getsemani, y aquella agonia de sang, que fou el preluhi de sa passió, misteris son tots que s' ens recordan també avuy.

No obstant, el objecte principal del dia de *Dijours Sant*, el recort més sublim de ell, es la institució del misteri de la Eucaristia, festa y diada que comensant ab la institució de tan august sacrament, la Iglesia ha continuat celebrantla ab la magestat y solemnitat possibles.

En aquet dia, donchs, tant memorable, la Iglesia, sembla que suspengui per poch temps la seva tristesa propia de la *Setmana Santa*, y cantant en la Misa el *Gloria in*

excelsis, 'ns demostra sa alegria y gratitut per la institució de aquet misteri; per aixó després del ofici propi de la solemnitat, se coloca el Santíssim Sagrament, en lo *Sagrari* ó *Monument* que al efecte está destinat, y ahont permaneceix per espay de vintiquatre hores, exposat á la adoració continua dels fiels.

Ara be, aquestas vintiquatre hores en que el Santíssim sagrament permaneceix en el Monument, ¿qué signifiquen?

Veus aquí los dubtes y, pot ser, malas inteligencias. Diuhen uns, sense apoyarse en cap rahó, que signifiquen, el temps, que Crist, Senyor nostre, estigué pres á casa del princep dels sacerdots Caifás; tampoch falta qui diu (y es opinió que segueixen molts), que el *monument* ó *sagrari*, representa el sepulcre ahont fou enterrat nostre Redemptor; sent aixís que segons els Evangelistas y opinió general de la Iglesia, no va morí fins el divendres, que dihem *Sant*.

Res de tot aixó significa la reserva de la Sagrada Eucaristia en el *Monument*. Molt al contrari. El *Dijours Sant* es dia de alegria, y la mateixa Iglesia, en mitj del dol y tristesa en que está sumida en aquets dias, 'ns recorda la institució de la Eucaristia, sagrament adorable, aliment de las nostras ánimas, nostra alegria, y tresort (com diuhen los Sants Pares) de nostra Religió.

Puig la nit del *Dijours Sant*, Jesús, celebrant aquella última *cena* ab los seus Apóstols, y una volta rentats los peus de aquells, per aquell que era la mateixa puresa, pren el pa y, elevant sos ulls al cel, el beneheix y diu als deixebles:—*Prenéu y menjáeu, perque aquet es lo meu cos*;—pren lo cálix ab vi, lo beneheix també, y 'ls diu:—*Prenéu y bebéu perque aquesta es la meua mateixa sang*, etc.;—y ab aquestas paraulas omnipotents, el fill de Deu, criador del mon, converteix el pa en el seu *cos*, y el *vi* en la seva sang, y doná als seus sacerdots el poder consagrar la Sagrada Eucaristia, tal com ell acababa de ferho, y com hu fant